

תורה אביגדור

זילגים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספֿטנר
איורים: מירי וינר

פֿרשֿת וָאַרָא תשפ"ה

מתנה מיחדת מסבא

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה
להנצחות: 02-966-5295

פְּרִשֶׁת וְאַרָא תִשָּׁפ"ה

מִתְנַה מִיַּחֲדָת מִסְבָּא

בּוֹפּ בִּיפּ בּוֹפְטִי בּוֹפ

יַעֲנִקִי יֵשֶׁב בְּמִטָּתוֹ, עֵינָיו נִעְצָוֹת בְּרִכּוּז גָּמּוּר בְּגִימְבוֹי שְׁבִידוֹ, תוֹךְ כְּדֵי נְטִיָּה חֲסֶרֶת-תּוֹעֵלֶת שְׁמאַלָּה, בְּנִסְיוֹן נוֹאֵשׁ לָכֵן אֶת הַכְּדוֹר לָכוֹן הָרָצוּי.

"יַעֲנִקִי, קְרָאָה אִמָּא מֵהַחֲדָר הַסְּמוּךְ. "אַתָּה לּוֹמֵד לַמִּבְחָן בְּחֻמָּשׁ?"

"כְּמַעֲט!" עָנָה יַעֲנִקִי, שְׁפֹלֵט אֲנִיחַת-אֲכֻזָּבָה; הַכְּדוֹר נָפַל לִ"מִתְחַם הַשָּׁחַר"! הוּא אֲבִד "חַיִּים" אֶחָד!

יַעֲנִקִי הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ לָכוֹן הַחֻמָּשׁ. הוּא יִנְסֶה רַק עוֹד פַּעַם אַחַת לַעֲבֹר אֶת הַשָּׁלֵב הַזֶּה, וְאִזּוּ הוּא יִתְחִיל לִלְמַד...

בְּדִלִי-דִינָקוּ

"יֵשׁ!" קָרָא יַעֲנִקִי. הוּא הִצְלִיחַ לָכוֹן אֶת הַכְּדוֹר לִ"מִתְחַם הַבּוֹנוֹס". הוּא רָכַן קְדִימָה וְהִגְבִּיר אֶת קֶצֶב הַלְחִיצוֹת וְעֲצָמָתוֹ; כָּעֵת עָלָיו לֶאֱסֹף כְּמָה שְׂיִיתֵר טִבְעוֹת בּוֹנוֹס, לִפְנֵי שְׂיַעֲבֹר הַזְּמַן!

"400,000 נְקֻדּוֹת בּוֹנוֹס!" הִבְהִב הַמָּסָךְ. לְבוֹ שֶׁל יַעֲנִקִי הָאִיץ אֶת קֶצֶב פְּעִימוֹתָיו, בְּעוֹדוֹ נִכְנָס לִ"זִירַת הַסִּכָּנוֹת". אִם יִצְלִיחַ לַעֲבֹר אֶת הַמְּשׁוֹכָה הַזֹּאת, הוּא יִהְיֶה קְרוֹב מְאִי פַעַם לַנִּצָּחוֹן!

דִּנָּה דוֹנָה!

יַעֲנִקִי בְּקִשִּׁי שָׁמַע אֶת צִלְצוֹל הַפַּעֲמוֹן. אֲגָלִי זַעֲה נִגְרוּ מִמִּצְחוֹ, בְּעוֹדוֹ מִפְּצַח אֶת "מְשִׁימַת כְּדוֹר-הָאֵשׁ". אֲגוּדְלִי כְּמַעֲט אֲבָדוֹ מִתְחוּשָׁתוֹ לִנְכַח הַלְחִיצוֹת הַמְּהִירוֹת, תוֹךְ שֶׁהוּא מְנַסֶּה לִירוֹת בְּתִנִּינִים הַמְּעוֹפְפִים וְלִבְרֹחַ מֵאֲבִטִּיחִים נוֹפְלִים.

"יַעֲנִקִי, סִבָּא הִגִּיעַ!" קְרָאָה אִמָּא.

"בְּסֻדְרוֹ!" עָנָה יַעֲנִקִי, וְהוֹשִׁיט מִבְּלִי מִשִּׁים אֶת יָדוֹ לַעֲבֹר הַחֻמָּשׁ. רַק עוֹד שָׁלֵב אֶחָד וְיָדִי...

יַעֲנִקִי הָיָה כָּל כֶּף שְׁקוּעַ בְּשָׁלֵב הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַמְּשֻׁחָק, שֶׁהוּא לֹא שָׁמַע אֶת קוֹלָהּ שֶׁל אִמָּא הַקּוֹרֵאת לוֹ, וְאַף לֹא אֶת קוֹלוֹ שֶׁל סִבָּא שֶׁהִתְקַדֵּם לָכוֹן חֲדָרוֹ. יַעֲנִקִי הָיָה כָּעֵת בְּעֲצוּמוֹ שֶׁל מָסַע תַּת-יָמִי עַל גִּבּוֹ שֶׁל פִּיל-יָמִים מְפֹלָא, תוֹךְ נִסְיוֹן לַחֲמֹק מִחֲלָלִיּוֹת-צוּלָלֶת וְאַצּוֹת רִדְיוֹאֲקֻטִּיבוֹת.

"יַעֲנִקִי?" אָמַר סִבָּא, שֶׁדִּפֶּק קִלּוֹת עַל דִּלְת הַחֲדָר וְנִכְנָס פְּנִימָה, בְּדִיִּיק בְּרָגַע שְׂיַעֲנִקִי הִצְלִיחַ לַעֲבֹר אֶת "שַׁעַר הַזָּהָב". הוּא סִים אֶת הַמְּשֻׁחָק בְּהִצְלָחָה!

יַעֲנִקִי זָנַק מִמִּטָּתוֹ בְּתִרְעוּת נִצָּחוֹן, וְנוֹפֵף אֶת הַגִּימְבוֹי אֶל עַל.

"סבא! קרא. "סוף סוף הצלחתי לסיים את 'ארץ הסופר-בונס המפלא! זה אמנם לקח לי נסיונות רבים ושעות על גבי שעות, אבל בסוף עשיתי את זה!"

אך סבא לא היה נראה משעשע. "ישבת ושחקת משחק במשך שעות?" שאל בקול חמור.

"כן! ענה יענקי בהתרגשות, מבלי לשים לב למבט שהתפשט על פניו של סבא. "זה המשחק הקשה ביותר בעולם - ואני, הנכד שלך, הייתי הראשון מכל הכיתה לסיים אותו בהצלחה!"

"מה זה השטויות הללו?" שאל סבא בכעס. "אין יתכן שילד בן-תורה מקדיש שעות למשחקים שכל כלם גוישקייט?"

"אבל סבא, הגימבוי שלי הוא כשר - הנה, יש על זה הכשר!"

"ואם ימכרו חזיר עם הכשר, זה אומר שמותר לאכול את זה?"

יענקי נפגע מהמלים של סבא.

"אני לא מאמין שבמקום לעשות משהו מוציל, ישבת במשך שעות ושחקת משחק. המכשיר הזה הוא טריף - תראה כמה בטול תורה הוא גרם לך! נכון שילד צריך קצת

להרגע ולשחק, אבל מכאן ועד להקדיש לך שעות על גבי שעות? מקומו של הגימבוי הזה הוא בפח האשפה!"

יענקי כבש בכח את דמעותיו. הוא היה בטוח שסבא ישמח בשמחתו לנכח הנצחון הגדול, והנה הוא סופג נזיפות במקום שבחים. מאחר יותר, לאחר שסבא שב לביתו, יענקי ספר לאביו ולאמו את מה שארע.

"כואב לי לשמע שנעלבת, אמר אבא. "אבל דע לך שאתה מממש בר-מזל!"

בר-מזל? יענקי בכלל לא הרגיש ככה.

אבא המשיך: "בפרשת וארא התורה מספרת על משה ואהרן שנקנסו ויצאו מארמונו של פרעה ללא כל הפרעה. ונשאלת השאלה: איך זה יכול להיות? האם הם לא היו עבדים?"

"לא, שבט לוי לא השתעבדו במצרים," אמר יענקי.

"בדיקו! ומדוע? כיצד ארע הדבר שהם לא השתעבדו? כי היה להם סבא זקן, לוי בן יעקב, שהאריך ימים יותר מכל אחיו, כך שהיה להם סבא שיידע להוכיח אותם כשראה שהם לא נוהגים כשורה. תוכחתו התמידית של לוי בן יעקב מנעה משבט לוי מלנהוג כמו הגויים במצרים. ובזכות כך, הם מעולם לא הסכימו לעבד עבור פרעה, וכך הם לא השתעבדו.

"יענקי, אין ספק שאף אחד לא אוהב כשנותנים לו מוסר. אבל צריך להבין שהמוסר הזה הוא למעשה מתנה אדירה. אנחנו חיים בדור שבו כלם רוצים לשמע רק דברים נעימים, ואף אחד אינו מחפש שיאתנו לו על הראש. אבל, בדומה לשבט לוי במצרים, גם אתה, יענקי סגל, זכית לסבא מהדור הישן, שאינו מהסס לומר לך את מה שאתה צריך לשמע, ולא רק מה שאתה מעבין לשמע."

יענקי חשב לרגע על הדברים.

"אבא," אמר יענקי, והושיט לעבר אביו את מכשיר הגימבוי. "אתה מוכן בבקשה לשמר לי על הגימבוי? אני רוצה ללמד חמש כעת, ואני חושש שהגימבוי עלול להסיח את דעתי."

עֵבֶת pif וּמְבָרֵךְ!

נָשׁוּב וּנְחִידָד:

1. האם מתר לשחק?
2. במה דומה סבו של יענקי ללוי בן יעקב?